

Sygn. akt II AKz 253/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Duski (spr.)
Sędziowie:	SSA Krzysztof Marcinkowski SSA Jacek Polański
Protokolant:	sekr. sądowy Konrad Kraszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Barbary Jasińskiej

po rozpoznaniu w sprawie

S. D.

o wydanie wyroku łącznego

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 29 maja 2014 roku, sygn. akt III K 73/14 umarzające postępowanie

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk oraz art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze

postanawia

I. Utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

II. Zasądzić od skazanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 368,19 zł (trzysta sześćdziesiąt osiem złotych 19/100) tytułem uiszczenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

III. Zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) w tym 23% VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 200,59 zł (dwieście złotych 59/100) tytułem zwrotu kosztów przejazdu na rozprawę odwoławczą.

UZASADNIENIE

Skazany S. D. w maju 2014 roku wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach w sprawie III K 50/10 z dnia 15 lutego 2011 roku oraz wyrok łączny Sądu Rejonowego w Sandomierzu II K 141/12 z dnia 15 maja 2012 roku.

Sąd Okręgowy w Kielcach rozpoznając powyższy wniosek postanowieniem z dnia 29 maja 2014 roku, sygn. akt III K 73/14 umorzył postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk stwierdzając, że już poprzednio postanowieniem

tego sądu z dnia 3 listopada 2011 roku, sygn. akt III K 155/11 umorzono postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 15 lutego 2011 roku, sygn. akt III K 50/10 oraz wyroki Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 28 maja 2008 roku, sygn. akt VI K 199/08 i z dnia 30 października 2008 roku, sygn. akt VI K 385/08. Sąd Okręgowy w Kielcach stwierdził bowiem swą niewłaściwość rzeczową o wydanie wyroku łącznego obejmującego powyższe dwa wyroki Sądu Rejonowego w Sandomierzu i w tym zakresie przekazał sprawę do rozpoznania temu sądowi. Następstwem tego przekazania było wydanie przez Sąd Rejonowy w Sandomierzu wskazanego wyżej wyroku łącznego z dnia 15 maja 2012 roku., sygn. akt II K 141/12.

W zaskarżonym postanowieniu Sąd dodał również, że skazany złożył kolejny wniosek o wydanie wyroku łącznego i Sąd Okręgowy w Kielcach postanowieniem z dnia 6 czerwca 2012 roku, sygn. akt III K 7/12 umorzył postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk.

Przedmiotowe postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 29 maja 2014 roku zostało zaskarżone przez skazanego, który stwierdził, że jego zamiarem jest połączenie wyroków Sądu Rejonowego w Sandomierzu o sygn. akt II K 141/12, VI K 199/08, VI K 385/08 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach o sygn. akt III K 50/10. Skazany dodał, że: „(...) każdy podobny wyrok podlega łączeniu”. Powołał przepis art. 569 kpk. Wniósł o połączenie powyższych wyroków.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Kielcach umorzył postępowanie z powodu wystąpienia negatywnej przesłanki procesowej określonej w art. 17 § 1 pkt 7 kpk. Wcześniej Sąd Okręgowy w Kielcach wydał takie samo (wymienione powyżej) postanowienie z dnia 6 czerwca 2012 roku, sygn. akt III K 7/12.

Sąd Apelacyjny nie ma żadnych przesłanek do wzruszenia zaskarżonego postanowienia, które jest słuszne i treść wniesionego środka odwoławczego nie zawiera takich argumentów, które skutecznie mogłyby podważyć zasadność tego postanowienia.

W związku z wniesionym zażaleniem należy natomiast jeszcze raz stwierdzić, że postępowanie co do wydania wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Rejonowego w Sandomierzu, sygn. akt VI K 199/08 i VI K 385/08 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach, sygn. akt III K 50/10 zakończyło się wydaniem przez Sąd Okręgowy w Kielcach postanowienia z dnia 3 listopada 2011 roku, sygn. akt III K 155/11, którym umorzono postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego obejmującego powyższe wyroki z powodu braku przesłanek merytorycznych co do wyroku III K 50/10 oraz przekazano sprawę według właściwości co do pozostałych dwóch wyroków Sądowi Rejonowemu w Sandomierzu, który wyrokiem łącznym o sygn. akt III K 141/12 objął przedmiotowe dwa wyroki tego sądu. Przyczyną, dla której wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach w sprawie o sygn. akt III K 50/10 nie mógł wjeść w skład wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Rejonowego w Sandomierzu w sprawach o sygn. akt VI K 191/08 i VI K 385/08 był fakt, że przestępstwo zostało popełnione w dniu 31 października 2009 roku, a więc już po wydaniu powyższych wyroków przez Sąd Rejonowy w Sandomierzu, co miało miejsce odpowiednio w dniach 28 maja 2008 roku i 30 października 2008 roku.

W związku z treścią zażalenia należy podkreślić, że merytoryczne przesłanki do wydania wyroku łącznego (na co wskazuje art. 569 § 1 kpk) wynikają z przesłanek do orzeczenia kary łącznej określonych przepisami art. 85 i 86 kk i podobieństwo przestępstw ma znaczenie dopiero w fazie ustalania wysokości kary łącznej (także w wyroku łącznym). Wyrok taki nie może być jednak wydany (a tym samym określona wysokość kary), gdy brak jest warunków do jego wydania.

W konsekwencji orzeczono jak na wstępie, na podstawie powołanych przepisów. Na wydatki postępowania składają się wynagrodzenie dla obrońcy wynagrodzenie dla obrońcy w kwocie 147,60 zł oraz zwrot kosztów przejazdu obrońcy w kwocie 200,59 zł, a także 20 zł tytułem ryczałtu za doręczenia.